Hartekamp Groep Toekomstplan 2021-2024

erop uit

De komende jaren trekken we erop uit. We gaan mensen met een verstandelijke beperking helpen nieuwe paden te ontdekken. Pionieren. Fouten maken, daarvan leren, vallen en weer opstaan om te groeien. Met als doel het netwerk van mensen met een beperking nog sterker te maken en zo hun leven te verrijken. Dat vraagt moed. Maar het bestaande loslaten en soms zelfs risico's nemen, opent de weg naar nieuwe, inspirerende routes. En wij gaan je helpen. Weet je gezekerd!

elke dag zo goed mogelijk

harte kamp groep

Inleiding

De afgelopen maanden schreven we bij de Hartekamp Groep ons toekomstplan. Bij het maken van zo'n plan denk je eerst na over je eigen organisatie.
Over wat er goed gaat en wat nog beter kan. Hoe tevreden cliënten over ons zijn. Hoe medewerkers de organisatie ervaren. Je kijkt ook naar buiten. Naar wat er op ons afkomt op het gebied van financiën en wetgeving. Hoe de arbeidsmarkt zich ontwikkelt. En natuurlijk sinds vorig jaar: corona. Al die elementen breng je bij elkaar. En dan ga je kiezen. Wat is het belangrijkste dat we de komende vier jaar moeten doen? Dat staat in dit plan. Ons toekomstplan.

"(...) Het is ook een kwestie van samen leren, door vallen en opstaan. Zo hadden we ooit binnen Jong en Anders bedacht om de jongeren psychomotorische therapie in groepsvorm aan te bieden. Dat was hartstikke mooi bedacht, alleen hadden we er niet bij stil gestaan dat je die jongeren wel een vertrouwensband met de trainer moet laten opbouwen. Dat hadden we niet gedaan en daardoor dachten de jongeren: "ja, maar ik ga niet met een vreemde dat soort dingen doen!" Dan ga je dus te snel en daar leer je van. Nu stellen we ook steeds de 'wie-vraag': welke personen uit het netwerk van de jongeren moeten bij een initiatief betrokken zijn om het te laten werken? Het blijft pionieren. In het begin leken het wel losgeslagen projectielen, die jongvolwassenen, maar nu kun je steeds beter met ze in gesprek. (...)"
('Wij zijn Jong, en wij zijn Anders' – uit: Verhalende parels van de Hartekamp Groep)

Terwijl we blijven kijken naar wat wél kan

In de buitenwereld staan ons een paar fikse uitdagingen te wachten. Het vervullen van vacatures wordt de komende jaren nog lastiger. Samen willen we de kosten voor de zorg in de hand houden om de continuïteit van de zorg te kunnen waarborgen. Het is fijn te kunnen zeggen, dat de Hartekamp Groep er best stevig voor staat. We zijn financieel gezond en we groeien nog steeds.
Cliënten van de Hartekamp Groep zijn behoorlijk tevreden, blijkt uit onderzoek.
En ook medewerkers zijn steeds positiever over de organisatie. In de kwaliteit van onze zorg - zeker waar het gaat om complexe zorg - zijn we uniek in onze regio. Daar zijn we best trots op. Net als op onze visie en missie, die nog steeds staan als een huis.

Gaan we ontdekken: wat kan er nog meer?

In ons nieuwe toekomstplan blijven we kijken naar wat er wel kan.
Sterker: we gaan met elkaar op ontdekkingstocht om te kijken of we nog een stap verder kunnen gaan. We blijven met elkaar bouwen aan een goede dag.
En in het begrip 'met elkaar' zit 'm de kneep.

Op dit moment leggen wij als Hartekamp Groep vooral de nadruk op de relatie tussen cliënt en medewerker. In de toekomst willen we dat andere mensen een grotere rol van betekenis gaan spelen bij die goede dag: mensen uit het netwerk en mensen en organisaties in de samenleving. We willen dat cliënten vanuit de rand van de samenleving steeds meer naar het midden bewegen.
De onderstaande tekening geeft dit weer.

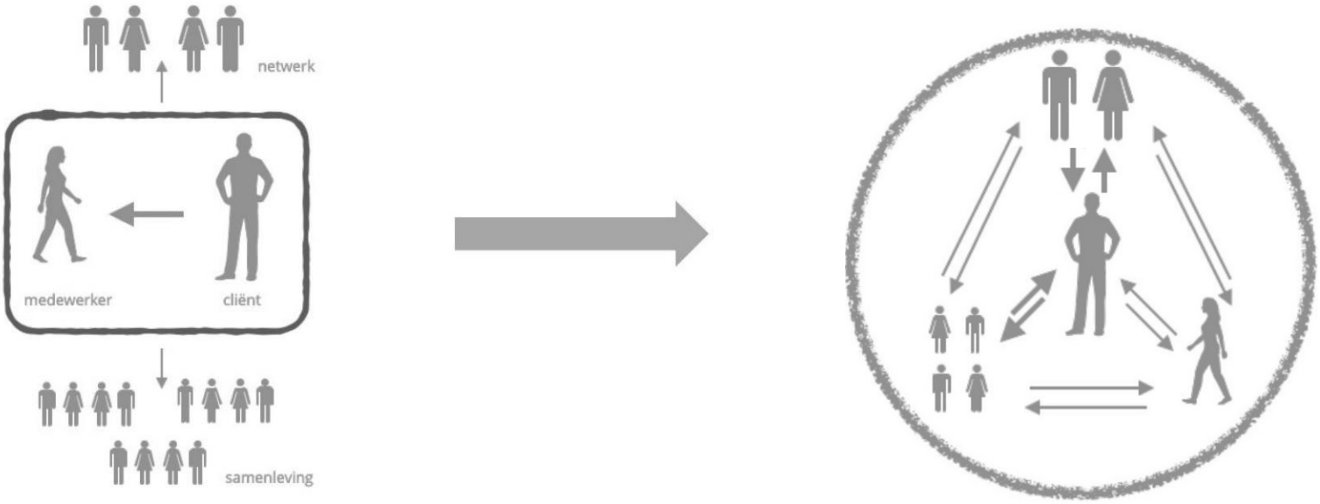

Dat is nogal wat. En toch gebeurt het al. Er bestaan al veel voorbeelden over hoe wij de rol als verbinder tussen cliënt, netwerk en samenleving invullen.
En belangrijker nog: wat dat oplevert voor mensen met een beperking.
We willen iederéén in de organisatie enthousiast maken voor deze beweging. Samen ontdekken welke mogelijkheden er nog meer zijn. Dat betekent voor medewerkers een beetje loslaten en meer ruimte maken voor netwerk en samenleving.

"(...) Op een gegeven moment komt een jongen die hier al bijna zijn hele leven woont naar me toe, en hij zegt "mijn moeder is overleden". Dus ik zeg "gecondoleerd" en hij vraagt wat dat woord betekent. "Dat ik het vervelend vind, dat ik met je meeleef, dat het verdrietig is", leg ik uit. "Ja, dat is ook zo. Maar weet je, mijn moeder kwam hier elke zondag op bezoek. En weet je wat ik nu echt zou willen? Dat ze vanuit hier begraven kan worden. Dat zou mooi zijn." Hij had het ook al met zijn eigen begeleider besproken, en toen zei ik "nou, dan kunnen we toch kijken of dat kan, in de aula?" Hij zei "kan dat echt?" en ik vraag of zijn familie het ermee eens is. En hij zegt "alleen mijn broer en ik zijn haar familie, en verder niemand. Ze kende niet veel mensen". Dus ik zei dat we dat zouden gaan regelen. Dan vragen we aan de uitvaartondernemer of hij hier naartoe rijdt En zo is het gegaan.(...)"
('Lange relaties en het opbouwen van vertrouwen' – uit: Verhalende parels van de Hartekamp Groep)

Wat gaan we doen? Onze drie routes voor de komende jaren

We hebben onze ambities voor de toekomst gebundeld in drie hoofdroutes. Langs deze drie wegen gaan we de komende vier jaar op pad.

1) Wij bundelen onze krachten met het netwerk en de samenleving

Ondanks onze inspanningen staan veel mensen met een verstandelijke beperking nog langs de zijlijn. Hun dagelijkse contacten zijn vooral met professionals en andere cliënten. Dat gaan we voorgoed veranderen.
De komende vier jaar zetten wij als medewerker een stap verder opzij.
Wij effenen het pad zodat het netwerk en de samenleving een grotere rol kunnen gaan spelen in het leven van mensen met een verstandelijke beperking.

2) We versterken onze intensieve en complexe zorg

Ons uitgangspunt blijft dat we er willen zijn voor alle mensen met een verstandelijke beperking in onze regio: jong en oud.
Mensen met een beperking kunnen hun leven lang een beroep op ons doen. Gelukkig kunnen mensen in onze regio kiezen uit verschillende zorgaanbieders. Tenminste, als het gaat om lichtere ondersteuning. Naarmate de (zorg)vragen intensiever worden, is die keuze beperkter. Soms moeten mensen zelfs verhuizen uit hun regio om de juiste zorg en/of ondersteuning te kunnen krijgen.
Wij vinden het onze maatschappelijke verantwoordelijkheid om mensen met intensieve en complexe zorg- en/of ondersteunende vragen in onze eigen regio te ondersteunen. Dat doen we al en we gaan het nog beter doen.
We ontwikkelen passende concepten voor wonen, dagbesteding, werk en vrije tijd voor deze doelgroep.

3) We zorgen dat het werk gedaan kan blijven

De krimp van de beroepsbevolking is iets waar veel sectoren mee te maken hebben. Ook wij. En dat baart ons best zorgen.
Daarom zetten we de komende jaren sterk in op het behouden van onze medewerkers en het werven van nieuwe mensen. We gaan zorgen voor een veilige werkomgeving. En we gaan medewerkers opleiden zodat zij gekwalificeerd zijn om intensieve en complexe zorgvragen te beantwoorden en de verbinding met netwerk en samenleving te maken.
Ook onderzoeken we de mogelijkheden om ons werk anders te kunnen organiseren.

#Hoedan?

Goede ambities kunnen niet zonder goede uitvoering. De komende jaren stellen we bestaande projecten bij en starten we nieuwe projecten op. Breiden we kennis uit en exploreren we nieuwe wegen. In grote lijnen zijn dit de stappen die we gaan zetten tijdens onze routes:

Route 1	Hoe gaan we dat doen
We bundelen de krachten met het netwerk en de samenleving.	1. We gaan onze kennis en vaardigheden overdragen; 2. We gaan de samenleving bekender maken met mensen met een verstandelijke beperking; 3. We gaan meer halen uit 'versterkend begeleiden' en omschrijven heel precies wat we hiermee bedoelen en wat we hiermee willen bereiken.

"(...) Bij een opdrachtgever werkt al bijna 40 jaar een cliënt van ons met autisme. (...) We hoorden dat het niet helemaal goed met hem op zijn werk ging. Hij loopt tegen veel dingen aan. Het gaat vooral over organisatorische dingen, die zijn voor hem wel lastig. (...) Hij gaat dan mails sturen en de onderdirecteur opbellen, liefst op vrijdag om 11 uur 's avonds. En dan gaat het er bijvoorbeeld over dat hij een haakje voor zijn handdoek mist. (...) We hebben toen alle beheerders waar hij regelmatig voor zou moeten werken, bij elkaar geroepen. En aan hen heb ik een presentatie gegeven over wat autisme nu eigenlijk is. (...) Daarna heeft het bedrijf besloten om een groep om hem heen te organiseren zodat hij kan blijven functioneren (...)."
('Kennisontwikkeling bij opdrachtgevers' – uit: Verhalende parels van de Hartekamp Groep, 2020)

Route 2	Hoe gaan we dat doen
We versterken onze intensieve en complexe zorg.	1. We breiden onze kennis in de zorg voor deze specifieke groep nog verder uit en brengen deze kennis naar de samenleving; 2. We ontwikkelen nieuwe concepten voor wonen, werken en vrije tijd die recht doen aan de begeleidingsbehoefte van deze groep én samenleving en netwerk betrekken; 3. We gaan op zoek naar nieuwe (technologische) mogelijkheden waarbij technologische toepassingen (zoals een app of robot) beweging, zelfstandig wonen of zelf een dag-structuur opstellen kan stimuleren.

"(...) Op onze locatie, en eigenlijk op best veel locaties, zien we een toename van cliënten met moeilijk verstaanbaar gedrag, bijvoorbeeld fysieke en verbale agressie. De cliënten hebben een steeds lager niveau, peuterniveau ongeveer.

Wij hebben hier nu ook cliënten rondlopen die je een klap kunnen geven of je bij je kleren kunnen grijpen, of juist elkaar aanvliegen. (...)
Veel medewerkers van ons werken hier al lang – soms wel 20 jaar – en die zijn dat moeilijke gedrag niet gewend. De kennis en know how om daarmee om te gaan is niet bij iedereen in dezelfde mate aanwezig. We hadden hier eerder een oudere doelgroep, en we krijgen nu steeds meer schoolverlaters binnen. Het is dus echt een zoektocht om steeds beter met deze groep om te kunnen gaan. (...)"

('Omgaan met een steeds complexere toekomst' – uit: Verhalende parels van de Hartekamp Groep)

Route 3	Hoe gaan we dat doen
We zorgen dat het werk gedaan kan blijven.	1. We investeren met de Hartekamp Academie in de kennis en vaardigheden van medewerkers zodat zij gekwalificeerd zijn om goed en veilig intensieve en complexe zorgvragen te beantwoorden; 2. We gaan op zoek naar creatieve oplossingen om het werk anders te organiseren. We onderzoeken andere dienstverleningsconcepten en verkennen de mogelijkheden van technologie die ervoor zorgen dat de zorg effectiever en efficiënter wordt of ook door anderen (de cliënt zelf, verwanten, netwerk, samenleving) gedaan kan worden; 3. We ontwikkelen een aanpak om van de Hartekamp Groep een onweerstaanbare werkgever te maken. Daarbij horen vragen als: hoe zorgen we dat mensen fluitend naar hun werk gaan? Hoe zorgen we dat onze medewerkers zo vitaal mogelijk blijven? Ondersteunende diensten zorgen voor de faciliteiten die medewerkers in staat stellen hun werk zo goed mogelijk te kunnen doen.

"(...) Neem bijvoorbeeld ook de fit bit, een horloge dat van alles in je lichaam bijhoudt. Een collega vond dat fantastisch en zei 'dat moeten onze cliënten ook hebben.' Op de eerste dag vloog de eerste fit bit al de hoek in, en bij de tweede was het bandje stuk, enzovoort. Het is echt wel gaaf zo'n fit bit, en mooi dat daarmee het slaap-waakritme zo precies te zien is. Maar er is maar een heel beperkte groep van mijn mensen waar dat bij gaat werken. Ik denk zo'n tien mensen van de tweehonderd. Een chip zou veel makkelijker zijn, maar dat mag niet vanwege de integriteit van het lichaam. (...)"
('Technologische oplossingen passen niet altijd' – uit: Verhalende parels van de Hartekamp Groep)

Erop uit!

We gaan de komende vier jaar samen op weg.
Op zoek naar nieuwe mogelijkheden.
Gelukkig gaan we goed voorbereid op reis.
We beschikken over de kennis en vaardigheden om cliënten te begrijpen en bij te kunnen dragen aan een zo goed mogelijk leven van de cliënt. We beschikken ook over de kennis en vaardigheden om een veilig werkklimaat te creëren. Dankzij onze jarenlange kennis en ervaring weten we waar we aan beginnen.

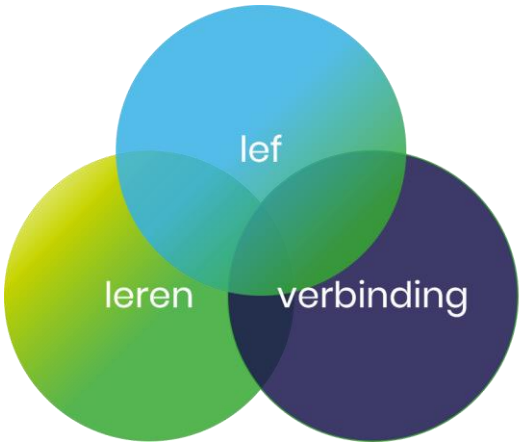

En we kunnen altijd terugvallen op onszelf, op wie we zijn, op onze kernwaarden. De waarden 'verbinding' en 'leren' blijven we houden. We voegen er een derde aan toe: lef.
Daar hebben we voor gekozen om onszelf te prikkelen. Omdat we weten dat we ons op de gebaande paden vaak net wat comfortabeler voelen, maar die paden niet altijd de beste zijn voor cliënten. We gaan – in goede dialoog met cliënten, hun netwerk, andere partijen in de samenleving - verantwoorde risico's nemen. Juist in de ruimte waar het wat oncomfortabel voelt, waar het risico op fouten loert, daar kunnen mensen groeien.

Weet je gezekerd

Onze betrouwbare, degelijke en behoedzame manier van werken is een kracht, maar zit ons soms in de weg om echt werk te maken van versterkend begeleiden. Behoedzaamheid leidt dan tot overbescherming.
Als organisatie geven we onze mensen de komende jaren meer dan ooit het vertrouwen om los te laten, om nieuwe wegen te bewandelen, om die ene stap te durven zetten, ook bij lichte twijfel. En als het mis gaat, dan ben jij er voor de cliënt. En zijn wij er voor jou. Zoals een bergbeklimmer is gezekerd en daardoor nooit diep kan vallen.

(...)Om dat concreet vorm te geven gaan we het vliegerproject opstarten, waarbij je naast het werk 1 of 2 dagen in de week andere dingen doet. Dan ga je met je eigen ontwikkeling aan de slag, kijk je waar je tegenaan loopt en daar maak je onder begeleiding maatwerk van. We kwamen op het beeld van een vlieger omdat je dan toch uitvliegt, maar we houden wel een lijntje met je. We laten je niet los, je vliegt zelf en je kunt tot grote hoogte stijgen. (...)
('Als een vlieger – los, maar nog wel verbonden' – uit: Verhalende parels van de Hartekamp Groep)